

Luxembourg, 15. desember 2016

PRESSEMELDING 11/2016

Dom i sak E-1/16 *Synnøve Finden AS mot Den norske stat v/Landbruks- og matdepartementet*

ET SÆRSKILT TILSKUDD TIL DISTRIBUSJON AV FLYTENDE MELKEPRODUKTER KAN UTGJØRE ULOVLIG STATSSTØTTE

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål fra Oslo tingrett om tolkningen av EØS-avtalen artikkelene 31 og 61.

Forskrift 29. juni 2007 nr. 832 om prisutjevningsordningen for melk ("PU-forskriften") fastsetter blant annet et særskilt distribusjonstilskudd tildelt Q-meieriene AS ("Q-meieriene") til distribusjon av flytende melkeprodukter. Synnøve Finden AS ("Synnøve Finden") produserer flere faste melkeprodukter i Norge. I september 2014 meddelte Synnøve Finden Landbruks- og matdepartementet at selskapet planla oppstart av produksjon av yoghurt og konsummelk, og ønsket å få bekreftet rammebetingelsene for slik produksjon. Synnøve Finden nevnte særlig det særskilte distribusjonstilskuddet som Q-meieriene mottar. Departementet svarte Synnøve Finden at det ikke hadde noen intensjon om å utvide kretsen av mottakere av tilskuddet Q-meieriene mottar til distribusjon av flytende melkeprodukter. Følgelig anla Synnøve Finden sak mot den norske stat for Oslo tingrett, prinsipalt for å få kjent bestemmelsen i PU-forskriften som fastsetter det særskilte distribusjonstilskuddet, ugyldig. Subsidiært nedla Synnøve Finden påstand om at denne bestemmelse utgjør ulovlig statsstøtte.

EFTA-domstolen fant at tilskuddet kan utgjøre et statsstøttetiltak. En slik ordning er underlagt notifikasjonskravet i artikkel 1 nr. 3 i del I i protokoll 3 til Avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et Overvåkingsorgan og en Domstol, dersom den anmodende domstol kommer til at den oppfyller alle kravene for å utgjøre statsstøtte. Særlig må den anmodende domstol vurdere om tiltaket utgjør inngripen fra staten eller gjennom statsmidler, om tiltaket er egnet til å påvirke samhandelen mellom EØS-statene, om det gir mottakeren en selektiv fordel, og om det vrir eller truer med å vri konkurransen.

Videre fant EFTA-domstolen at dersom et statsstøttetiltak er uatskillelig knyttet til enkelte produkter som ikke utelukkende faller utenfor EØS-avtalens virkeområde, må støttetiltaket i sin helhet meldes til EFTAs overvåkingsorgan. I den aktuelle sak gjelder distribusjonstilskuddet ikke bare produkter som faller utenfor EØS-avtalens virkeområde, men også produkter som faller innenfor avtalens virkeområde. Alle produkter som omfattes av tilskuddet, distribueres sammen, selv om de er av forskjellig art. Dermed er tiltaket saken gjelder, til gunst både for produkter som faller innenfor og for produkter som faller utenfor avtalens virkeområde.

Til slutt fant EFTA-domstolen at en nasjonal domstol ikke vil ha noen foranledning til å vurdere en statsstøtteordning i lys av etableringsfriheten etter EØS-avtalen artikkel 31 med mindre den rettslig sett kan vurderes isolert fra statsstøttetiltaket. En isolert vurdering synes ikke mulig i den foreliggende sak.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Pressemeldingen er et uoffisielt dokument og er ikke bindende for EFTA-domstolen.